

דברי הכפר¹

"ערכים הם לבני אדם
כמו שורשים לעצים.

ללא שורשים
נופלים הם ברוחות סער עזות.

ללא ערכים,
בני אדם נופלים
כשמכים בהם משברי הקיום."

(קרלוס ריילס)

* גיליון מס 1952 * י' סיוון תשס"ה * 17 ביוני 2005
כפר-הנשיא * עלון פנימי

ים השיבולים

ביצוע: הגבעטרון
מילים: יצחק קינן
לחן: חיים אגמון

ים השיבולים שמסביב
על גליו לשוט יצא הרוח.
אלף חיוכים אלי שלח האביב,
שמש חביבה יצאה לשוח.

על המיתרים המפיקים צלילי זהב,
הם המזמרים אל מול התכלת.
אלף מלאכים השרים שלום לסתיו,
נושקים ומלטפים פצעי שלכת.

גם האהבות באור נפלא,
שוב פורחות כולן בשדות הזמר,
אלף חיוכים שלוחים אלייך ילדה
זר שירים קטף לך משורר.

יש אומרים: "נפלא הוא ריחן של אהבות".
יש אומרים: "אורן הוא ים של זיו".
אלף ציפורים לקולך שיר מזמרות,
יפית כה ילדתי מן האביב.

ים השיבולים, אלף חיוכים, אלף מלאכים

HAPPY Birthday

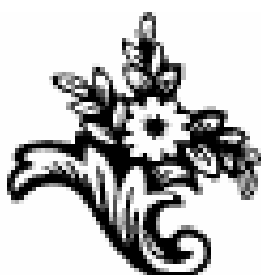
ימי הולדת

19.6	דר קולינס (נכדה פרימוסט/קולינס)	23.6	אדם מדר פלאי סננס (נכד גליק)
20.6	נדב סלע גיל זיו (נכד פרנק)	24.6	רות נאי יונתן בן-חנוך
21.6	אורה ליבוביץ יורם מסר	25.6	נאוה בלוך אופירה וולפין עמרי ג'קסון
22.6	אורן מנדזיגורסקי אורלי המאירי		

ימי נשואין

19.6	נג'י ומקס הירס
21.6	מעין ודודו פלמה
22.6	פנינה ואורי גולן נורית וגבי אורן תמר ואילן המאירי
25.6	נילי וציון דוארי

מזל-טוב!

נזכור

טו	בסיון תש"ס	18.6.00	מוסי המאירי
----	------------	---------	-------------

פירורים לחג

זהו זה. גם חג השבועות מאחורינו. ואם לא לוקחים בחשבון את ט' באב הרי שהחגים הבאים עלינו לטובה, יהיו חגי תשרי. דיה לשמחה בשעתה.

מסיבת החג נחוגה ברוב עם בברכת השחייה. הבאת הביכורים המסורתית של ילדי הגנים, ו"היבול" המכובד והמרשים ביותר, של התינוקות הרבים, רובם תוצרת בית, וחלקם תוצרת חוץ. שיהיה במזל טוב לכולם, כדברי שורת אחד משירי החג המפורסמים. "... בתינו הומים, הומים מתינוקות..." וכן ירבו.

גם הצד הקולינרי היה מרשים ובעיקר טעים. תחרות העוגות שהייתה אמורה להיות חלק מהטכס נדחתה לשנה הבאה. השופטים פשוט לא הספיקו להגיע, וכבר נחטפו כל העוגות. לפי תגובות הקהל, לשופטים הייתה אמורה להיות מלאכה קשה ביותר, כי הכל היה טעים להפליא... הקלוריות חגגו, ובגדול... מי שנרתם לעזרה ועזר להוריד חלק מאותן הקלוריות היה המרקיד **דני סוויסה** שהפך כבר לחלק בלתי נפרד מנוף החגים אצלנו, תוך שהוא מתמרן בין רצונות ובקשות הריקודים של הדור הצעיר, לבין הריקודים הישנים והטובים לטובת "הזקנים". "הרועה הקטנה מן הגיא" מזמן כבר לא גרמה לנו להזיע כך... היה כיף!

אי אפשר שלא לציין את אומץ ליבו של **מיכאל יצחקי** שנוכח כל הקהל לא חשש ליטול את המיקרופון ובקול ניחר לשאול: **מי אוהב אותך יותר ממני???**

מלבד העוגות והקפה השתתפו בחגיגה גם תירס חם ואבטיח קר. כך שמי שלא הגיע, באמת הפסיד. רוב תודות לכל מי שלקח חלק, טרח ועמל כדי להביא את בשורת החג.

את הערב המהנה סיימה הקרנה לילית של הסרט: "**משפחת סופר על**".

אורח נראה בברכה: **רביב מרקוסון** הגיע לחופשת מולדת לשמחת הסבים. לפי השתלבותו במשחקי המים בברכה עם החברה, היה נדמה שהוא מעולם לא עזב. נאחל לו חופשה נעימה, ונקווה לראות בקרוב גם את **פלו וג'נין** ושאר בני המשפחה.

מי שעוד עושה את דרכו אלינו מקצה נוסף של העולם הוא **תום מעיין**, ברוך השב ונאחל לך קליטה מהירה בביתנו.

החלמה מהירה **לטוטסי** לאחר הניתוח שעברה. אנו צריכם אותך בריאה וחזקה.

אומרים שלא כדאי לקחת ללב, אבל אם חלילה בכל זאת, דעו לכם שעכשיו אתם בידיים טובות מאוד. **דודיק פוקס** החל את עבודתו בטיפול נמרץ לב. שיהיה בהצלחה ושלא נזדקק.

לעומת זאת מי שיזדקק לשירותי פיזיותרפיה יוכל לקבל זאת בקרוב בחצור מידיה האמונות של **דורית רוזנקרנץ** שעוברת לעבוד שם. רק שנהיה בריאים.

ברכת מזל טוב שלוחה מכאן **לזיו נוי** שסיים השבוע קורס חובשים קרביים. בהצלחה זיו בהמשך הדרך.

חווייה בריאות שונה ומיוחדת מתוכננת למטפלות הגיל הרך שיצאו ליום מפנק בברכת "**שפירית**".

מי שסופר ימים אחרונים לשנת הלימודים הנוכחית הם בני הנעורים והנעורן שכבר מזדכים על ספרי הלימוד והמבחנים השונים. כל מי שיש לו ילדים בגילאים המדוברים יכול לשמוע היטב את שאיפת האוויר המקלה. ילדי בית הספר היסודי יאלצו להמתין עוד כשבועיים ומחצה על לצלצול הגואל שיכריז על תחילת החופש הגדול.

הוא זכאי... הוא זכאי... ממש בשעת כתיבת שורות אלו מטרטרים מבזקי החדשות ברחבי העולם ומבשרים לכולם **שמיכאל בן יעקב** הלא הוא מיועדנו **מייקל ג'קסון** זכאי בכל הסעיפים בהם הוא הואשם. עוד פארסה אמריקאית הגיעה לסיומה הצפוי.

בני כיתת **גליל** עובדים במרץ על הצגת הסיום המסורתית של שנת בר המצווה, בהדרכתה של **מיכל יודיאקין**. יש למה לצפות.

ובינתיים כמו תמיד, עד הפעם הבאה ועד בכלל, שיעבור לכם הכל ממול.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ.

נ.ב. משהו אישי לסיום. מאוד מחמיא לי הפניות הרבות של חברים, כדי לערוך את "דברי הכפר". מכיוון שהעלון מאוד חשוב ויקר לליבי, אני רוצה לקחת מספר ימים נוסף למחשבה. בינתיים אני רוצה להצטרף לברכות ולתודות המגיעות בצדק רב **לשושנה שרקי** על מסירותה הרבה בעריכת העלון. תודה לך שושנה, ואני מבטיח לך שבמידה ואקח על עצמי את התפקיד, לא לתת לך להתחמק מכתובת "פירורים".

שלך באהבה **אבי**

כעין אגדה מציאותית

לפני שנים רבות חיה משפחה יהודית בודדת באיזור כפרי נידח אי-שם באוסטרליה. למשפחה 2 ילדים, בן בשם ברל, ובת שמה: סימה. הילדים בגרו ובזמן שההורים דאגו מאוד להכניס קצת יהדות לחינוכם - שמעו הם על תנועת "הבונים" בסידני – ברל וסימה הופיעו במחנה קיץ, השתתפו והתרשמו עמוקות מהכל! מהרוח, מהחברה, הציונות והשאיפה לבית לאומי בארץ ישראל. זה היה זה בשנת 1947!

במרוצת השנים אבד הקשר בין התנועה והצעירים, מלבד ידידות רופפת עם כמה מהחברים שהכירו אז במחנה. נשארה האהבה לרעיון הציוני, שהפך מאוחר יותר לתמיכה ממשית במדינת ישראל בכלל, ובמיוחד התמיכה לקידום האוניברסיטה העברית. ברל נכנס לעסקים והקים רשת חנויות ענפה. עסקים פרחו עד כדי כך – שלא עבר זמן רב וברל שלנו הפך למיליונייר!

בחודש מרץ השנה ביקר אצל אדי נ', חבר מן העבר התנועתי האוסטרלי אליהו הוניג שמו, שהוא עכשיו האחראי לייחסי ציבור וקשרי חוץ ומשנה לנשיא האוניברסיטה העברית בהר הצופים. כך קרה שביום שלישי האחרון הגיע אוטובוס "ספיישל" לכפר הנשיא כדי לאסוף כמה שיותר "אוסטרלים" מכאן ומכל פינות הארץ – לקחת אותם לאוניברסיטה בירושלים.

האירוע: הצדעה לזוג ברל ואגנס גינגס, לרגל פתיחת מרכז המחשבים בפקולטה למדעי החברה, על שם אגנס אשתו של ברל – ואישיות מרשימה בזכות עצמה. אחרי נסיעה של כ-4 שעות הגענו ישר לאולם "מיירסדורף" ולארוחת צהרים מפוארת, שהמשתתפים בה היו כל המי ומי מהעולם האקדמי בכלל והאוניברסיטה העברית בפרט. בין הדוברים היה גם שגריר אוסטרליה בישראל.

היה זה מפגש מרגש בין חברי הבונים לשעבר על דורותיו, קיבוצניקים ועוזבי קיבוץ – מן העיר ומן הכפר, וכאלה שבאו במיוחד מחו"ל. אני אישית פגשתי שם אנשים שלא ראיתי 50 שנה!

מסתבר שמשפחת גינגס (גם סימה הייתה) תרמה במשך תקופה ארוכה אלפי מחשבים לכל המחלקות ברוב הקמפוסים בארץ וכבר התכבדה בתארים רבים בעבר. לטכס גזירת הסרט במרכז החדש ע"ש הגברת אגנס היה עלינו לצעוד

בערך קילומטר וחצי בפרוזדורים אין-סופיים הומים סטודנטים. מראה מלבב כשלעצמו.

ידידנו ברל השיב בצניעות לכל דברי השבח שהמכובדים הרעיפו עליו ועל אישתו - וציין במיוחד את אותו מחנה קיץ רחוק, מלפני כמעט 60 שנה, אשר לדבריו שינה את חייו. הוא הודה לחברי כפר הנשיא; במיוחד לאדי נ', שבאו מכל כך רחוק להיות איתם באירוע חגיגי זה.

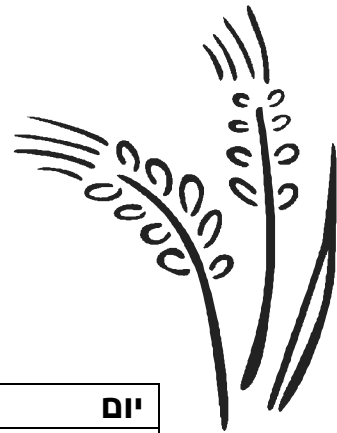
חזרנו הביתה, שוב אחרי נסיעה של כ-5 שעות, עייפים אך מרוצים מן המעמד המרגש והיוצא דופן עבורנו. תודה לאדי על ארגון התחבורה והאיסוף בדרך - על חשבון הברון ברל, כמובן. וליעל וליבי על הכנת הצידה לדרך. חן-חן ושנפגש רק בשמחות!

בשם יתר נוסעי האוטובוס

אלזה

רשימת שומרים לשבוע

17/6 עד 23/6

יום	תאריך	שם השומר
יום שישי	17/6	גלעד שטיינר
יום שבת	18/6	גיאורא שיינגזיכט
יום ראשון	19/6	תמיר שפרונג
יום שני	20/6	אלעד שרקי
יום שלישי	21/6	עמית שינדלר
יום רביעי	22/6	דוד תלם
יום חמישי	23/6	אודי אגם

מהמרפאה

חיוב על תרופות

לאחרונה רבו המקרים בהם אנו מזמינות עפ"י בקשת מטופלים, תרופות (לפעמים יקרות מאד) והמטופל לא בא לקחתה.

מאחר וקופ"ח לא מקבלת את התרופות חזרה, אנו מבקשות ליידע אתכם כי החל מחודש מאי 2005, כל תרופה שתוזמן עבור חבר, החבר יחוייב גם אם לא הגיע לקחתה או אינו מעוניין בה.

חנוך לנער לפי דרכו...

כנראה שיעברו עוד מספר כתבות שבינן לבין טיפול ותשובות לגופו של עניין לא יהיה קשר נראה לעין, ובכל זאת הנושאים שהעלנו כנציגי ציבור מחכים למענה הולם, שאותו כנראה נקבל בפגישה שנקבעה בין חברי הדירקטוריון לבין חברי הנהלת הקהילה. כך בשעה שאנו המבוגרים ננסה ללבן את הבעיות הדורשות פתרון לטובת כלל החברה, אני בטוח שנזכה ליחס יותר מכובד ורציני מאשר היחס לו כבר נתתי ביטוי בכתבה הקודמת.

כיוון שלשמחתי אינני נמנה על ציבור עורכי הדין, הנחפזים לתבוע את עלבונם, בין כותלי בית המשפט, אך מצד שני בודאי שאי אפשר לעבור לסדר היום על דברי הבלע המגוחכים של דודו, שלכשעצמם אינם ראויים לתגובה - ובכן אותו דודו - המרטיר הקדוש שבפרק בקודם של השתלחותו הילדותית (והאינפנטילית) ראה מבעד לחלונו מחזות אימה, והפעם, כשאולי הצליח להבין מבעד לזחיחותו המתנשאת, שאולי טעה, מתבכין על מאה ימי החסד שהוא כה ראוי וזכאי להם - יש רק לומר שהפוסל במומו פוסל. וכמו שאומרת הכותרת: "חנוך לנער לפי דרכו" ידע כל מי שעיקר כשרונו נעוץ בחוד עפרונו, שכל מילה שלא במקום, תזכה למענה כואב ודוקר לא פחות.

ברצוני כמובן להתנצל אם מי מצוות ל"ג בעומר נפגע מהפירורים של לפני מספר שבועות. זו לא הייתה הכוונה. אשמח מאוד לעזור ולהשתתף בכל צוות חג שינסה לעשות יותר טוב בשנה הבאה.

אבי רוזנקרנץ

כתבו עלינו בעיתון: "מפגש של אחיות ולא בדם שראו הרבה דם ביחד". אורי לייטנר.

"מכוניות רבות זרמו לעתלית בכיוון ביתם של יעל (ומיכה). היו אלה הבנות שסיימו ב-1965 את בית הספר לאחיות ברמב"ם. 40 השנים שחלפו לא השכיחו מהבנות הצעירות דאז את הווי המנזר (המבנה הסמוך לבית החולים, בו שכן אז בית הספר לאחיות) את סטניסלב השומר ואת גדר הסורגים שדרכה הן התפלחו פנימה כשחזרו בשעות הקטנות של הלילה מהבילויים ה'אסורים'. עם הקצינים מבסיס חיל הים הסמוך, או מהטכניון. גלילה המדריכה הבלתי נשכחת שחינכה את האחיות, סיפרה בהתרגשות שכולן היו בנותיה והיא צפתה להן כבר בימים ההם קריירה מזהירה בתפקידי הסיעוד השונים ואמנם הן הצדיקו את האשראי ואת החינוך שקבלו. ומלאו שורה של תפקידי מפתח בתחומי הסיעוד בבתי החולים, בלשכות הבריאות ובמרפאות מאילת בדרום ועד צפת בצפון".

רוב הבנות כבר פרשו לגמלאות, לאחר שנים רבות של עבודה וקריירה בתחומי הסיעוד השונים. מי כמנהלת המחלקה לקידום בריאות ורפואה מונעת במכבי שירותי בריאות, מי כאחראית על המכון הגסטרואנטרולוגי ברמב"ם, אחראית על היחידה האפדימיולוגית בלשכת הבריאות של עכו והגליל המערבי, מנהלת תחום הסיעוד של המרפאות האורטופדיות ברמב"ם, שיקום לב, ומי שהיתה אחות מרפאה בקיבוץ, מנהלת אולפן, מורה באולפן, סייעת במרפאת השיניים, מורה לספרות ולשון בכיתת יובל, אחות בי"ס בכפר-בלום, ספרנית ילדים, עובדת מזכירות הטכנית, ביטוח לאומי, ועורכת עלון מפורסם, ו...!

לעוד יום בחיינו, היינו שוב בנות 17 ו-20, עם אותו הברק בעיניים והשמחה שבלב, עם אותה האנרגיה של נעורים, שיחזרנו סיפורים, חלקנו עוד חיבוק. הגוף כבר זז לאט יותר, זהיר יותר, אצל מי יותר אצל מי פחות, אך בלב אותו

השיר. נשאר עדיין אותה האהבה, התקווה והרצון לעשות רק טוב, והבטחנו להיפגש באותו הפורום בעוד – חמש שנים.

בנות שישים עם בני זוגן, בבית של יעל, משפחה אחת גדולה.

בת שישים

מילים: דידי מנוסי
לחן: קובי אושרת

בת ששים פוקחת עין
ונועלת נעלה.
יום גדול ממתינ בפתיח -
זה היום שלה.
יום גדול עומד בפתיח,
יום צעיר וחדשני.
מגהץ הוא את קמטיה
ומוחק שנים.

כי אמיתית היא ולא סמל,
ולא דגל ולא אות.
העבר מאחוריה -
היא צופה אל הבאות.

היא גם סבתא וגם אמה,
גם נכדה וגם נינה.
בקצור, היא מתחדשת
כמו עונות שנה.

בת ששים על פי הלוח,
אך בשאר המובנים -
היא בת שש עשרה בקנשי...."

האמת

1 - יש סיפור חכם בנושא שאני מאוד אוהבת:

היה פעם איש שחיפש כל חייו רק דבר אחד - להבין את מהות האמת. הוא חיפש אותה בכל מקום: בספרים העתיקים, אצל המאסטרים הגדולים. ככל שצבר יותר ידע ולמד על נקודות המבט השונות, הרגיש שהוא מתרחק מהבנת

מהות האמת עצמה. בחיפושיו אחר האמת הגיע האיש עד טיבט הרחוקה, ובה שמע על הר מרוחק שיש בו מערה ששוכנת בה האמת עצמה. היות שכבר לא היה לו מה להפסיד הוא יצא במסע אל ההר, טיפס בקושי, מצא את המערה וזכה לפגוש את האמת בכבודה ובעצמה.

"האמת" היא אישה זקנה מאד, חרושת קמטים, שיניה צהובות ושערה לבן ודליל. אבל היא חכמה ומדהימה והיא מוכנה ללמד אותו הכל על אודות עצמה. כעבור שנתיים הרגיש האיש שהגיע הזמן לחזור את האנשים עם המידע שצבר אודות "האמת". והיא אמרה:

- אכן הגיע הזמן.
לפני שפנה האיש ללכת, ניגש אל האמת ואמר:
- את נתת לי כל כך הרבה, את ייעוד חיי, האם יש ולו דבר אחד שאוכל לעשות אני למענך?'. ענתה לו האמת:
- כן, דבר אחד קטן, כשישאלו אותך כיצד האמת נראית "האמת"? תאמר להם, שהיא צעירה ויפה וששערותיה ארוכות ושחורות".

שושנה ש.

ללוי גניסלב בן השמונים

היום חזרתי מ"המפגש", ממסיבת יום ההולדת של לוי. והנה נזכרתי בדברים שכתבתי לפני כשש שנים, במסיבה שנערכה ללוי במפעל. בדרך כלל, בימי הולדת שנערכים במפגש, אני מאד נהנית מ"סיפורים היסטוריים" שמושמעים לחתני וכלות השמחה מפי חבריהם. הפעם יש גם לי קצת "היסטוריה" והרי היא לפניכם.

"ללוי – לרגל צאתו לגמלאות

התחלתי לעבוד עם לוי לפני המון המון זמן, בשנת 963. הייתי העוזרת הראשית והיחידה שלו. האיש השלישי אתנו היה בחור בשם יחיאל, שעבד בתמחיר וחישב פרמיות לפועלים. ישבנו צפופים בחדרון קטן, שולחן צמוד לשולחן, ממש אחד בתוך הכיס של השני. לרשותנו עמדה מכונת חישוב אחת, גדולה ומסורבלת שעשתה ארבעה סיבובים רועשים עם כל הכפלת מספר ושישה סיבובים – אם רצית לחלק. ממש שמעת את הגלגלים מסתובבים בפנים. כדי להשתמש בה עמדנו שלושתנו בתור.

לאחר כמה שנים קראתי בירחון של המכון לפריון עבודה על המצאה חדשה: מכונת חישוב אלקטרונית, שמחשבת מהר ובלי רעש. הצעתי ללוי לבדוק את העניין. אבל לוי, ככל מנהל חשבונות אמיתי, לא סמך כל כך על חידושים. "אנחנו לא נבזבז כסף על צעצועים". כך ענה לי. רק לאחר כשנה, מייקל כהן חזר מארה"ב וסיפר לי ששם, במשרדים, עובדים כבר מזמן עם מכונות חישוב

אלקטרוניות ולכל עובד יש מכונה משלו!!! איזה לוקסוס!!! מכונה לכל אחד!!!
לא צריך לחכות בתור!
ממש לא האמנתי. אבל הגיע הרגע שגם לי, וגם ללוי, היה צעצוע כזה על השולחן.

כל הנהלת החשבונות נעשתה ידנית, בעט כדורי, ע"י רישום כפול של כל פעולה. אחר כך צריך היה לסכם את כל המספרים במכונת חישוב. וחס ושלום אם היה הפרש של אגורה אחת בין החובה והזכות! איזה עצבים, לבדוק כל רשומה, לחפש את הטעות! ואני קצת מתביישת להגיד לכם שחיפושים כאלה היו מנת חלקי כמעט כל חודש!
לזכותו של לוי ייאמר שחוש ההומור שלו עזר מאד; "מה את מתרגשת מכל שגיאה? אני יודע שאני מוכרח לעשות שגיאה כל יום, ואם אין שגיאה סימן שפשוט לא מצאתי אותה".

הוא צחק לא מעט על העברית התקנית שלי, שלא היתה ממש דומה לעברית של כפר הנשיא. אני זוכרת שפעם אמר לי: "בשבת את קוראת את כל המילון ואז, כל השבוע, אנחנו שומעים פה עברית ישר מהמילון".
אבל גם על עצמו לגלג, על החום ועל הקשיים שהתעוררו בעבודה ובחיי יום יום. ותאמינו או לא, גם אני הרווחתי. למדתי מלוי גרמנית קלאסית, למשל ביטוי שימושי שרק דוברי הגרמנית יבינו:

IT IS FAHED.

מלבד מומחיותו בניהול החשבונות הכיר לוי את המפעל לפני ולפנים. כל יום שישי היה יוצא לסיור בבית היציקה, להתעדכן, לראות מה התחדש. "אני מוכרח להכיר את כל המוצרים, לראות מה עושים פה ואיך", הסביר לי.

בשנת 1968 הגיעה המודרניזציה גם אלינו. קבלנו מכונה להנהלת חשבונות. מכונה זאת הייתה גם כותבת (בעזרתנו- כמובן) וגם מסכמת, הכל במכה אחת! איזו התקדמות!

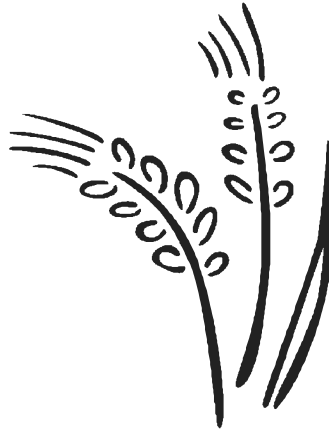
ומאז לא הפסקנו להתקדם. מיכון מודרני, משרדים מרווחים ונאים, מזגן, מחשב על כל שולחן! אכל כולנו יודעים שכל זה רק תוספת. העיקר הוא האדם שמאחורי המכונה. אם זה לא יהיה בעל מקצוע – כל התפאורה היפה לא תעזור. ולוי מקצוען אמיתי, מנהל חשבונות פר אקסלנס, מנוסה ואמין. בעל חוש למספרים. קולט במבט אחד את כל הנתונים על הדף ומצביע על נתון חשוב או שגוי. בעל יכולת טובה להעריך מה צריך היה להיות ומה יהיה בעתיד.

והיום אנו נפרדים ממך לוי. הגווארדיה הוותיקה במפעל הולכת ומצטמצמת. מפנים מקום לצעירים.

ואני רק רוצה לברך אותך שתבלה יפה ותהנה מבריאות טובה לאורך ימים.
ולמפעל אני מאחלת שכל הנשאים וכל החדשים שיבואו יהיו ברמה מקצועית
טובה כמו לוי וכמו הותיקים שעזבו ועוזבים אותנו לאט-לאט".

**בינתיים גם אני כבר יצאתי לגמלאות. אכן, הגווארדיה הותיקה הצטמצמה
ומרוב התייעלות הגיעה כמעט לאפס.**

צפורה

להגיעך לגיל 80
מזל-טוב
לוי

מכולנו